6 Οκτωβρίου 2016

Η κάθοδος των Δωριέων

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

d1_history_titlos-copy
Image not found or type unknown

Μεσημέριασε. Η οικογένεια σταμάτησε στη σκιά ενός δέντρου να ξαποστάσει για λίγα λεπτά. Ο πατέρας κοίταξε τα λιγοστά τους υπάρχοντα με νοσταλγία. Η μητέρα δεν απογοητευόταν. Της έφτανε που κρατούσε τα δυο της αγοράκια στην αγκαλιά της σώα και αβλαβή. Τα δυο μαύρα άλογα κουρασμένα και αυτά από το περπάτημα και τη ζέστη έψαχναν νερό.

– Γιατί φύγαμε, πατέρα, έτσι ξαφνικά; ρώτησε ο μεγάλος γιος.

– Για να μη γίνουμε είλωτες, δούλοι. Καλύτερα να καλλιεργούμε τη δική μας γη σ΄ έναν καινούριο τόπο, παρά να σπέρνουμε και να θερίζουμε για τον κατακτητή, απάντησε σοβαρά ο πατέρας.

– Γι’ αυτό τώρα ψάχνουμε μια καινούρια εύφορη γη να εγκατασταθούμε και να κάνουμε μια νέα αρχή, συμπλήρωσε η μητέρα.

dorieis_mesa
Image not found or type unknown

– Γιατί ήρθαν οι κατακτητές στη δική μας πόλη, πατέρα; Δεν τους άρεσε η δική τους; ρώτησε ο μικρός γιος αυτή τη φορά.

Ο πατέρας πήρε μια βαθιά ανάσα και άρχισε να εξηγεί:

– Πριν πολλά-πολλά χρόνια, πολύ πριν γεννηθείτε εσείς οι δύο, αλλά πριν γεννηθώ ακόμα κι εγώ, ξεκίνησε ένας λαός από τα βόρεια το ταξίδι του προς τον νότο. Έψαχνε να βρει πιο ζεστό κλίμα και γόνιμη γη. Όπως ψάχνουμε εμείς τώρα για καινούριο τόπο να εγκατασταθούμε, έτσι έψαχναν τότε κι αυτοί. Αυτός ο λαός ήταν το φύλο των Δωριέων.

Τα αγόρια παρακολουθούσαν με μεγάλη προσοχή.

– Κι αυτοί οι Δωριείς έφτασαν μέχρι εμάς, στην Πελοπόννησο; ρώτησαν.

Ο πατέρας υπομονετικά απάντησε:

dorieies_mesa
Image not found or type unknown

– Όχι αμέσως. Αυτή η πορεία, η **κάθοδος των Δωριέων** από

τον βορρά προς τον νότο, είχε πολλές στάσεις. Πρώτ' απ' όλα, στη Στερεά Ελλάδα. Εκεί ήταν η πρώτη τους στάση. Και εκεί εγκαταστάθηκαν και κάποιοι από τους Δωριείς, σε μια περιοχή που ονομάζεται πλέον **Δωρίδα**. Όμως οι υπόλοιποι κατέβηκαν ακόμα πιο νότια, μέχρι που πέρασαν τον ισθμό της Κορίνθου και έφτασαν στην Πελοπόννησο. Το κλίμα της τους άρεσε. Εδώ θα έχτιζαν τα σπίτια τους. Έτσι χωρίστηκαν σε ομάδες και κατέλαβαν διάφορες περιοχές. Έτσι, έφτασαν και στην πόλη μας, τη **Σπάρτη**. Τους άρεσε η δροσιά του ποταμού **Ευρώτα** και η γύρω περιοχή, όπου το κυνήγι είναι άφθονο και το έδαφος γόνιμο. Αποφάσισαν το μέρος αυτό να γίνει η νέα τους πατρίδα. Όμως εμείς οι

eilotes_2_mesa

Image not found or type unknown

παλιοί κάτοικοι της Σπάρτης τι θα κάναμε; Ή θα γινόμασταν **είλωτες**, δούλοι που θα καλλιεργούσαμε τα χωράφια των Δωριέων για λογαριασμό τους ή θα μεταναστεύαμε για να αναζητήσουμε νέους τόπους, για να ξαναχτίσουμε το σπίτι μας. Πολλοί γείτονές μας αποφάσισαν να γίνουν είλωτες και ήδη μιλάνε τη γλώσσα των Δωριέων, τη **δωρική διάλεκτο**. Εμείς όμως αποφασίσαμε να ψάξουμε για κάτι καλύτερο.

Μ΄ αυτά τα λόγια τελείωσε ο πατέρας την αφήγησή του και σηκώθηκε για να φέρει τα άλογα. Η οικογένεια έπρεπε να συνεχίσει το ταξίδι της. Η μητέρα ανέβασε τα παιδιά στο ένα άλογο και μετά ανέβηκε κι αυτή. Ήξερε κι εκείνη ότι τα χρόνια που ο **μυκηναϊκός πολιτισμός** άνθιζε, είχαν τελειώσει. Όμως δεν της άρεσε να αναπολεί το παρελθόν. Ήξερε πως σε λίγο καιρό θα είχαν ένα καινούριο σπιτικό να ζήσουν και μια καινούρια γη να σκάψουν.

*Σε εκείνα τα χρόνια, τα λεγόμενα **γεωμετρικά**, τα ταξίδια και οι μεταναστεύσεις ήταν συνηθισμένο φαινόμενο. Οι άνθρωποι μετακινούνταν συνέχεια προκειμένου να βρουν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης.* Μετά από λίγες μέρες, η οικογένεια

βρήκε και άλλους συνταξιδιώτες που ήλπιζαν σε ένα καλύτερο μέλλον και ενώθηκε μαζί τους. Ακόμη και ο πατέρας, ο οποίος πού και πού δάκρυζε αναλογιζόμενος τις ομορφιές του ποταμού Ευρώτα και της πατρίδας του, ξαναβρήκε το ηθικό του και πλέον ατένιζε τον ορίζοντα με αισιοδοξία.

Αλ. Σαββόπουλος

Στην παρακάτω παρουσίαση μπορείς να δεις το πραγματικό ιστορικό πλαίσιο που αφορά στην κάθοδο των Δωριέων.

footer-eap

Image not found or type unknown